שמעתי, ראיתי וחשבתי...

חברה שלי הגיעה לביקור מניו־יורק. היא אמרה שמזג־האוויר פה הוא גן־עדן לעומת ניו־יורק. מה שבאמת שיגע אותה זה שהוב המוניות בארץ ממוזגות. בניו־יורק לא.

● ● ●

שני אנשים עמדו בתור לאוטובוס ודיברו. האחד אמר לשני: „הפנסיה זה המפתח של הקבר.“ השני הסתכל עליו בעיניים עצובות ואמר: „אתה יודע מה — אתה צודק.“ אחר־כך בא האוטובוס ולא שמעתי יותר מה הם אמרו.

● ● ●

פעם, כשהייתי רואה על מסך־הטלוויזיה את הציור הזה של הפיל, הייתי הולכת להכין לעצמי קפה או לכסות את הילדים. הקטטות בין הרפובליקאים לדמוקרטים הם בעיה פנים־אמריקאית וממש לא בעניין שלי.

אבל בזמן האחרון התחילו להראות במיסגרת הפיל כל מיני דוגמניות בלונדיות מלאות־איברים, האומרות שהסגן של ג'ורג' בוש הציע להן להיכנס איתו למיטה.

ואז מביאים את הסנטור המכובר בעצמו, שאומר שהוא לא הציע לאף אחת להיכנס איתו למיטה, ואחר־כך מופיע עורך־הדין של הבלונדית ואומר שהסנטור דווקא הציע לה.

אז מי אמר שאצלנו זה הכי מגעיל? יש לנו עוד מה ללמוד מן האמריקאים.

● ● ●

עיתונאית נחמדה אחת התלוננה לפני על הקידמה שפרצה לעיתונות. פעם, לפני המחשב — אמרה לי — ידעתי באופן מוחלט שיש לי שני קוראים, הסדר והמגיה. היום עם המיפלצת הזאת אין סדר ואין מגיה, יש רק משכתב שלא קורא כלום, רק מחפש שגיאות.

● ● ●

כל הכבוד ליצחק בוכובזה מאור יהודה. מעט מאוד פוליטיקאים ישראלים מוכנים לעשות דברים שקשה לעשות. הרבה יותר נוח לנשק ילדים קטנים ולחייך למצלמה. אפילו הנשיא הבין את זה.

● ● ●

הרשימה המתקדמת מבקשת לפסול את רשימתו של מאיר כהנא מלהיכנס לכנסת. מפ"ם רוצה לפסול גם את התחיה ואת צומת. ר"ץ מתלוננת על מולדת. התחיה רוצה לפסול את הרשימה המתקדמת. לפי דעתי לא צריך לעצור את ה' שוונג. צריך להמשיך. שכולם יפסלו את כולם וסוף־סוף יהיה שקט בארץ הזאת.

בשבוע הבא

הייתי נורא עייפה. התיישבתי לי על הכורסה, לקחתי ביד את הגליון האחרון של העולם הזה והתחלתי לקרוא. לא היו טלפונים, מישפחתי בילתה מחוץ לבית, רוח נעימה נשבה לי בגב והתמכרתי לקריאה. קראתי עוד כתבה ועוד כתבה ועוד מדור ואז הגעתי להורוסקופ.

אני מוכרחה להודות שבדרך־כלל אינני קוראת הורוסקופים, אבל הפעם, מתוך איזה כיף של קריאה ללא הפרעות, החלטתי לקרוא גם את ההורוסקופ. מצאתי את המזל שלי.

הנה מה שהיה כתוב:

הקסם האישי שלכם רב בימים אלה (אני חשבתי שתמיד היה לי קסם) ואי־אפשר לסרב לבקשותיכם (עורך נכבד, אני יוצאת לחופשה בת שבועיים ובהורוסקופ כתוב שאתה לא יכול לסרב). ב־28 וב־30 בחודש תוכלו לשכנע את הנוגעים בדבר למלא את מבוקשכם בכל הנוגע לעבודה ולקריירה (או שיורידו לי עבודה או שיעלו לי את המשכורת).

הנושא המיקצועי מקשה עליכם (באמת כבר אין לי כוח לכתוב — מתה מעייפות), אך אין ברירה אלא להיאבק על רצונותיכם (למה אני צריכה להיאבק אם הממונה עלי לא יוכל לסרב לי?). מישהו יסייע לכם מאחורי הקלעים (תתחילו לעבוד, בבקשה).

נסיעה עלולה להיות מסוכנת בין ה־25 ל־27 בחודש, הזהרו (זה קטע מעצבן ממש, כי באמת אני נוסעת לצפון בתאריכים האלה, ואם יקרה לי משהו, תדעו שמרים בנימיני אשמה).

חיי־האהבה מלבלבים (אמרתי את זה לבעלי, כדי שגם הוא ידע). הופעתכם מושכת וקשרים חדשים יתחילו בקרוב (אמרתי גם את זה לבעלי, והוא אמר שאני לא אפריע לו כי יש עכשיו ספורט בטלוויזיה).

זהו. סיידרתי לי את השבוע, חוץ מעניין הנסיעה שמדאיג אותי, אין לי דאגות. מהיום, כל שבוע אני אסתכל בהורוסקופ ולא יהיו לי יותר הפתעות.

אפשר לכתוב בשבוע הבא משהו על התאריך שבו הילדים שלי יתחתנו ויעזבו את הבית? תודה.

שיחת חולין (עם זבנית)

אפשר לראות שפתון בצבע חום בהיר?
בבקשה.
זה חום כהה?
תנסי את זה, זה יותר טוב בשבילך.
אני לא אוהבת את הצבע הזה.
תנסי, תנסי, זה יפה.
(מרחה לי על השפתיים).
את רואה שזה יפה?
לא מוצא חן בעיני.
כי את לא מאופרת.
אני אף פעם לא מאופרת.
אז תתאפרי קצת, לא יזיק לך.
אני לא רוצה להתאפר, תני לי שפתון חום בהיר בבקשה!
הנה קצת סומק (מרחה לי), טיפה כחול בעיניים (רחפה מיברשת לעין).
מה את עושה?
הנה, תסתכלי בראי, כבר קיבלת קצת צורה.
עוד קצת מייק־אפ ותראי בן־אדם.
גברתי, את לא חושבת שאת מגזימה קצת?
מה, נעלבת?

כל המקדים הרי זה משובח – כנראה

הנה זה מגיע — המכה הזאת, שלא כתובה בתורה, שקוראים לה גם „החגים“. רק שלחנו את הילדים לבית־הספר אחרי חודשיים, וכבר הבומרנג חוזר, כל ההורים מכל הצדדים באים לבקר, וגם האחיות והאחים, ואיזה גיסה רחוקה והדודה, שנשארה לבד, קופצת לביקור קצר, ובמקום לנוח בחג, האשה (כן, שמעתי שגם גברים — אבל לא ראיתי) נכנסת למיטבח לכמה שעות טובות כדי להכין ארוחת־בוקר יפה במיוחד לגיסה ולבעלה ולשני ילדיהם וארוחת־צהריים חגיגית להורים ולדודה שנשארה לבד, וארוחת־ערב לזוג חברים מחוץ לעיר שתמיד באים בחגים.

או נכון שאם מתאמצים אפשר לברוח מהבית ולהיות אורחים במקום מארחים, אבל אז באה המכה השלישית: המתנות. מה לקנות? למי לקנות? איפה אפשר להשיג? כמה זה עולה?

שנה אחת ניסיתי לא להביא מתנה לאף אחד. חשבתי להפיץ את הנוהג בקרב המישפחה שלי וחברי הקרובים, אבל כל הצלחתי הסתכמה בזה שבאותה שנה כולם עשו לי פרצופים חמוצים, אז הצטרפתי לרוב הדומם והמשלם.

ומתי שולחים מתנה לראש השנה? שבוע לפני החג, שלושה ימים לפני החג, ביום החג עצמו?

מה פתאום? התחרות כבר החלה. פעם התחרו בגודל המתנה, עכשיו, כנראה, מתחרים מי ישלח את המתנה הראשונה. אני כבר קיבלתי את המתנה הראשונה — משהו כמו שלושה שבועות לפני המועד.

אגב, המתנה שקיבלתי היא עץ מיניאטורי מסוג בונסאי שפעם היו יקרי המציאות ממש, ואפשר היה להשיג אותם רק במשתלות רחוקות. היום אפשר לקנות בסופרסל. כמה עולה? לא יודעת — לא שואלים כמה עלתה מתנה.

הנה, הזכרתי לכם שהחגים מתקרבים (בהחלט לא באשמתי) ותנסו להסתדר לבד. אם לא ילך, אז כמו תמיד, יבוא העולם הזה לעזרתכם ברגע האחרון.

עץ הבונסאי
מה לקנות? למי? כמה זה עולה?

החיים בטעם הליים

תמורת 3.30 ש"ח לק"ג אפשר לקנות עכשיו במקומותינו את פרי הליים (דומה ללימון ירוק ועדין יותר בטעמו).

כדי שתדעו מה לעשות עם הליים שקניתם הנה 2 מתכונים:

צלי ברווז ברוטב ליים ודבש

החומרים ל־4 מנות:
ברווז. כפית דבש. שתי כוסות מרק עוף צח. מיץ משני ליים. קליפת ליים מגוררת. חצי חבילה מרגרינה.

אופן ההכנה:
מניחים את הברווז בכלי חסין־אש ואופים כ־35 דקות מכל צידיו עד שיהיה פריך. מניחים את הברווז על צלחת־הגשה למשך 40 דקות, עד תום בישול הרוטב. מסירים את שיכבת־השומן שנוצרה בכלי־האפייה, ומוסיפים למיצי־האפייה דבש, מיץ מליים אחד וקליפת ליים.
מבשלים את הרוטב עד ריכוזו כדי מחצית הכמות. מסירים את הרוטב מן האש ומוסיפים את המרגרינה. מערבבים בעדינות. מתבלים במלח, סוכר ומיץ מליים אחד. מגישים קר בכוסות זכוכית.

מום ליים
עדין יותר מהלימון

מום ליים

החומרים ל־8 מנות:
מיץ מחמישה ליים. קליפה מגוררת משני ליים. כוס יין לבן יבש. חמש כפות ג'לטין, שתי שקיות שמנת מתוקה להקציף יחד. חמש כפות סוכר.
אופן ההכנה:
מערבבים בסיר מיץ ליים, קליפת ליים, יין לבן, חמש כפות סוכר וג'לטין. מחממים באיטיות על אש קטנה (40°).
מקררים את התערובת. מקציפים שמנת מתוקה וסוכר.
מגישים קר בכוסות זכוכית.

תמונת השבוע

אי־אפשר לדבר עם המכונית, להסביר לה, לשכנע אותה! במישטרה הזאת תיכף דוחפים.